

Милъ подаръкъ.

Студъ, . . . навънка буря вие
И прѣвива дървесата
И оголенитѣ клони
Се допиратъ до земята.

Вихри гонятъ се въ полето,
Други блъскатъ въвъ стъклата.
Вънъ е мрачно, . . . а на Петка
Весело е на душата.

Гатко му отъ бой се върна
И подаръкъ му донесе:
Чудна книжчица съ картинки
Тя „Свътулчица“ зове се.

Ето седналъ край огъня
Той прочита книжка мила:
Съ чудни приказки и пѣсни
Що въ себе си е скрила.

Той чете, неще да знае,
Че навънка буря вие,
Че въвъ прозорцитѣ блъска,
Тропа, люти се и бие! . . .

Таньо Г. П.